13

የአገልጋይ ተግዳሮቶችን ማወቅና በጸጋው መጋፈጥ

አንድ አገልጋይ የተጠራበትን ተልዕኮ ከግብ እንዳያደርስ ማለትም በአገልግሎቱ ስኬትን እንዳያገኝ ሊያደርጉ የሚችሉ የተለያዩ ውጫዊና ውስጣዊ ተግዳሮቶች አሉ:: አገልጋይ ከውጭም ሆነ ከሕይወቱ የሚመጡበትን ተግዳሮቶች ለይቶ በማወቅ የሚያሸንፍበትንም ስልት መንደፍ ያስፈልገዋል::

በአንዳንድ ምዕመናን አመለካከት አገልጋይ ከችግር ነጻ የሆነ ሕይወት የሚኖርና ተግዳሮት ወይም ፈተና የማይገጥመው ሰው ሆኖ ይታሰባል። ይህ ትክክለኛ አመለካከት አይደለም። አገልጋይ እንደ ማንኛውም ሰው ወይም አማኝ የራሱ የሆነ ችግር ያለው ሰው ነው። እንዲያውም የአገልጋይ ችግርና ተግዳሮት አንድን አማኝ ከሚያጋጥመው ይልቃል። ምክንያቱም ኃላፊነት እየበዛ ሲሄድ በአገልጋይ ላይ የሚኖረው ጫና ከፍተኛ ነው።

አገልጋይ ምንም ያህል የእግዚአብሔር ኃይል የሚገለጥበት ቢሆንም ሰው መሆኑ መረሳት የለበትም። ሰው ከሆነ ደግሞ ብርቱና ደካማ ጎን አለው። ፍጹም አይደለም። አገልጋይ ሰው መሆኑ ሲረሳ እንደ እግዚአብሔር በመቁጠር ማምለክን ወይም የማይጠቅም ከሆነ እንደ ዕቃ በመቁጠር መጣልን ያስከትላል።

አገልጋይ እንደ ማንኛውም ሰው:-

- የተሻረ አዳማዊ ባህርይ አለው። ስለዚህ አንዳንድ ቀን የኃጢአት ባህርይ ብቅ ትላለች።
- ደካማና ጠንካራ ጎን አለው
- በራሱ ማድረግ የሚችለው ነገር እንዳለው ሁሉ ያለእግዚአብሔር ጸጋ ደግሞ ማድረግ የማይችላቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ሆኖም የተፈጥሮ ችሎታና ብቃትንም የሰጠው እግዚአብሔር መሆኑ መረሳት የለበትም።
- በእግዚአብሔር መርሕ የእግዚአብሔርን ሥራ ይሠራል።

አገልጋይ እንደ ሰው አማኝ መሆኑን ሲዘነጋ በራሱ ሕይወትና አገልግሎት ችግር ይፈጠራል። ምናልባት እግዚአብሔር የሚጠቀምበት አገልጋይ ስለሆነ ከአማኝ በላይ እንደሆነ ሊያስብና ተራው አማኝ የሚያደርጋቸውን መንፈሳዊ ልምምዶች ሊንቅ ይችላል። ይህ ብዙ ምዕራፍ የማያስኬድ የውድቀት እርምጃ ነው። በዚህ ፈተና ላለመውደቅ አገልጋይ ሰው እንደሆነ ማወቅና ለሚያገለግላቸውም ምዕመናን ማሳወቅ ይኖርበታል:: ራሱን ከሌሎች በላይ አድርጎ ካሳየ ምናልባት ሲሳሳት ሰዎች ከመጠን በላይ ሊኮንኑት ይችላሉ:: እንዲሁም በእርሱ ሊሰናከሉበትና ተስፋ ሊቆርጡ ይችላሉ:: ምክንያቱም እርሱ እንደ ፍጹም ሰው ስለሚታይ የእርሱ ውድቀት ሌሎችን ክፉኛ ይጎዳል::

በአገልግሎት ውስጥ ከሚገጥሙ ተግዳሮቶች ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው:: እነርሱም:-

ለራሱና ለቤተሰቡ ጊዜ ማጣት

አገልጋይ እንደ ባለትዳርና ወላጅ በሚለው ርዕስ ሥር አገልጋይ በአገልግሎትና በቤተሰብ መካከል የሚወጠር ሰው እንደሆነ ተመልክተናል:: አገልጋይ ራሱ የእግዚአብሔር ነገር መቅደም አለበት በማለት እንዲሁም ቤተክርስቲያን አገልጋይ ቅድሚያን ለአገልግሎቱ እንዲሰጥ ስለምታደርግ የወንጌል አገልጋይ መልካም ቤተሰብ ሲኖረው አይታይም:: ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብዙ ጊዜ መስጠት መልካም ሆኖ እያለ አገልጋይ በአገልግሎት በሚወጠርበት ወቅት የእርሱን ቤተሰብ ዞር ብሎ የሚያይ ከቤተክርስቲያን መጥፋቱ ሌላው ተግዳሮት ነው:: አገልጋይ በወንጌል አገልግሎት ሲጠመድ የቤተሰቡን ሁኔታ የሚያይ አካል ቢኖር ችግሩን ለመቅረፍ ይረዳ ነበር:: ሆኖም የአገልጋይን አገልግሎት እንጂ ለእርሱና ለቤተሰቡ ሊደረግ የሚገባውን እንክብካቤ የሚመለከት ሰው እምብዛም አይገኝም:: አገልጋይን እንደ ማንኛውም ተቀጣሪ ሠራተኛ በማየት ሥራውን በተሳካ ሁኔታ መሥራትና ቤተሰቡንም በተገቢው መንገድ መምራት ኃላፊነቱ እንደሆነ ይታሰባል:: ይህ አሳብ በአንድ በኩል ትክክል ነው:: ነገር ግን አገልጋይ የሚያገለግለው በቀን ስምንት ሰዓት ብቻ እንዳልሆነ ማወቁ ተገቢ ነው:: አገልጋይ ከሚያገለግልበት ቤተክርስቲያን ለአገልግሎት ተፈልጎ «ከሥራ ሰዓት ውጭ መምጣት አልችልም» ወይም «ከልጆቼ ጋር ነኝና አልመጣም» ማለት የሚችልበት ሁኔታ ያለ አይመስለኝም:: እንዲህስ ማለት ይጠበቅበታል ወይ? የሚለው ደግሞ ሌላ ጥያቄ ይሆናል::

ከዚህ አንጻር አገልጋይ ቅድሚያ ለማን መስጠት እንዳለበት በሚገባ ሊያውቅ ይገባል:: በአገልጋይም ሆነ በማንኛውም አማኝ ሕይወት ውስጥ ቅድሚያ የሚሰጠው ለእግዚአብሔር ነው:: ይህ እግዚአብሔርን ከማምለክና ከማገልገል አኳያ ነው:: ይህ መልካም የሚሆነው ሌላውን የሕይወት ገጽታ በማይጎዳ ሁኔታ ሲከናወን ነው:: እግዚአብሔርን በማገልገል ብዙ ጊዜ በመስጠት ቤተሰብ ከፈረሰ እግዚአብሔር አይከብርበትም:: ስለዚህ በቤተሰብና በአገልግሎት መካከል ሚዛንን መጠበቅ ተገቢ ነው:: አንዱ ሌላውን ማፍረስ የለበትም:: የአገልግሎት ዘላቂ ስኬት የሚገኘው በሁለቱ መካከል ሚዛኑን በጠበቀ አገልግሎት ውስጥ ነው:: አስፈላጊ ሆኖ አገልጋይ ቤተሰቡን ትቶ ለአገልግሎት በሚሮጥበት ጊዜ ደግሞ ቤተክርስቲያን የአገልጋይን ቤተሰብ መንከባከብ ይገባታል::

የአገልግሎት አለመሳካት

አገልጋይ መሆን ልዩ ጸጋን ይጠይቃል። አገልጋይ በአገልግሎቱ ፍሬያማ ለመሆን አማኝ ከሚያከመው በላይ መድከም እና የእግዚአብሔርን መለኮታዊ እገዛ ማግኘት አለበት። አገልጋይ ከእርሱ የሚጠበቅበትን ማንኛውንም ጥረት ካደረገ ስኬት ያገኛል የሚል አመለካከት ቢኖርም የስኬት መለኪያ ምን መሆን እንዳለበት ግን ሁሉንም የሚያስማማ መመዘኛ ላይኖር ይችላል:: በስኬት መመዘኛ ላይ ሁሉም ቢስማማበትም የሁሉም ጸጋና ስጦታ የተለያየ በመሆኑ ሁሉም በአንድ ዓይነት መሥፈርት ሊዳኝ አይገባም ማለት ይቻላል:: አንድ አገልጋይ አልተሳካለትም የሚባለው ምን ሲሆን ነው? ይህ ከቦታ ቦታ ሊለያይ ይችላል:: ስኬት የለውም ተብሎ ከአገልግሎት የሚሰናበትን አገልጋይ ብንመለከት ስለክርስቶስ መስክሮ

አዳዲስ ነፍሳትን ወደ ቤተክርስቲያን የማያመጣ፣ ምዕመናንን በማስተማር ማሳደግ የማይችል፣ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ተስማምቶ በሰላም ማገልገል የማይችል፣ ከአገልግሎት ይልቅ የራሱን ጥቅማ ጥቅሞችን የሚያሳደድ እና የመሳሰሉት የሚታዩበት ሰው ነው::

አንዳንድ ጊዜ አገልጋይ ጥረትም እያደረገ ቤተክርስቲያን ከምትጠብቀው አኳያ ስኬት ላያገኝ ይችላል:: አንዳንድ አገልጋዮች የወንጌላዊነት ስጦታ ኖሮአቸው አንድ ወንጌል ያልደረሰበት ቦታ ሄደው ወንጌልን ይሰብካሉ:: በሁሉም አኳያ የሚገባቸውን ነገሮች አድርገው ለዓመታት እዚያ ቦታ ወንጌል ሰብከው ጥቂት ሰዎችን ብቻ ወደ ጌታ ሊያመጡ ይችላሉ:: እነርሱ የከፈሉት ዋጋና የቆዩበት ጊዜ ቤተክርስቲያን በእነርሱ ሥምሪት ላይ ካወጣችው ወጪዎች አንጻር ሲታይ የእነዚህ አገልጋዮች አገልግሎት ስኬታማ ነው ማለት ይቻላል? አንዳንዶች ደግሞ የነቢይነት ስጦታ ተሰጥቶአቸው ትክክለኛውን የእግዚአብሔር መልዕክት ለሕዝብ ሲናገሩ ተቀባይነት ሊያጡ እና ባስተላለፉት መልዕክትም ዋጋ ሊከፍሉ ይችላሉ:: በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጠቀሰው ነቢዩ ኤርምያስ መልዕክት ከማምጣት አልፎ በዘመኑ ሰዎች ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ሲመለሱ አላየም:: የዚህ ነቢይ አገልግሎት ስኬታማ ነበር ማለት ይቻላል? ይህ ሁኔታ የአገልግሎት ስኬት የሚለካው በተጨባጭ በተሠሩ ሥራዎች ብቻ የማይሆንበት ሁኔታ መኖሩን ያሳያል:: አገልጋይ እግዚአብሔር በሕይወቱ ለማከናወን ለፈለገው ነገር ራሱን በመስጠት እርሱ አድርግ ያለውን ነገር ሁሉ በማድረግ ካሳለፈ አገልግሎቱ ስኬታማ ነው ማለት ይቻላል:: በምንም ይሁን በምን የአገልግሎት ስኬት ጣሪያው የጠራውን ጌታ ፈቃድ ሙሉ በሙሉ መፈጸም ነው:: ስለዚህ አገልጋይ አገልግሎቱን ሲመዝን ሚዛናዊ መሥፈርት ሊኖረው እና የጌታን አሳብ መፈጸሙንና አለመፈጸሙን ማየት እንጂ ምን ሠራሁ? ምን ቀረ? በሚል ብቻ ላይ ትኩረት ማድረግ የለበትም::

ከመሪዎች ጋር አለመስማማት

አንዳንድ ጊዜ አገልጋይ ከቤተክርስቲያን መሪዎች ማለትም የቤተክርስቲያን አስተዳዳሪ ከሆኑት ከሽማግሌዎች ጋር ስምምነት ላይኖረው ይችላል። መቼም ግጭት ወይም አለመስማማት የአንድ ወገን ብቻ ችግር ነው ማለት አይቻልም። አገልጋይ ሁልጊዜ መንፈሳዊ ነው ማለት እንደማይቻል ሁሉ የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችም ሁሉ ጌታን ለማገልገል ራሳቸውን የሰጡ ናቸው ማለት አይቻልም።

በአብዛኛው አገልጋይ መስክሮ ወደ ጌታ ሰዎችን ያመጣል። ከዚያም በመንፈሳዊ ሕይወታቸውን ያሳድጋል። ከጥቂት ዓመታት በኋላ እነዚያ አገልጋዩ መስክሮ አምጥቶ የድነት ትምህርት አስተምሮአቸው ያሳደጋቸው ሰዎች የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎች ይሆናሉ። የአገልጋዩ መንፈሳዊ ልጆች የነበሩ ሰዎች አሁን የመንፈሳዊ አባታቸው አስተዳዳሪዎች ሆኑ ማለት ነው። በዚህ ሁኔታ ውስጥ አንዳንድ አገልጋዮች በጣም ይከፋቸዋል። በመንፈሳዊ ልጆቻቸው መመራትን አይፈልጉም። አዕምሮአቸው እነርሱን እንደ ቤተክርስቲያን መሪዎች ለመቀበል ይከብዳቸዋል።

እንዲህ ዓይነት ሁኔታ ሲፈጠር ችግር የሚፈጥረው አገልጋዩ ብቻም ሳይሆን ሽማግሌዎችም ጭምር ናቸው። አገልጋዩን እንደ መንፈሳዊ አባታቸው ከማክበር እና አብረው ከማገልገል ይልቅ አገልጋዩን እንደ ተራ ሠራተኛ በመቁጠር "ብትፈልግ አገልግል ያለበለዚያ እናባርርሃለን" በማለት የማይገባቸውን ነገር ይናገራሉ። በሳምንት አንድ ቀን ተሰብስበው ውሳኔ በማስተላለፍ ሙሉጊዜውን ሰጥቶ ከሚያገለግለው አገልጋይ ይልቅ የቤተክርስቲያን ጉዳይ እንደሚገዳቸው ይናገራሉ። የቤተክርስቲያን ጠበቃም እንደሆኑ ራሳቸውን ይቆጥራሉ።

አገልጋይም ቢሆን የእርሱ መንፈሳዊ ልጆች አድገው ለቁም ነገር በመብቃታቸው ደስ ሊሰኝበት ይገባዋል እንጂ «እንዴት ትናንት መጥተው ሊመሩኝ ይችላሉ?» በማለት ማኩረፍ አይጠበቅበትም:: ጌታ አገልግሎት ሰዎች በመስማማትና በመደጋገፍ የሚሠሩት እንጂ የእሽቅድምድም ሥራ አይደለም:: መሪና ተመሪ የተባለው ለአሠራር እንዲያመች እንጂ በአገልግሎት ውስጥ አንዱ ከሌላው ይበልጣል ወይም አንዱ አዛዥ ሌላው ታዛዥ ነው ማለት አይደለም:: በአገልጋዮችና በቤተክርስቲያን መሪዎች መካከል የትብብር መንፈስ ሊዳብር ይገባል:: እያንዳንዱ በግሉ የሚፈልገው ነገር ካልኖረ በስተቀር በጌታ አገልግሎት ውስጥ ሰዎችን የሚያጋጭ ነገር አይኖርም:: ከአሠራር አንጻር ግን መሪ መሆን የሚችሉ በመጀመሪያ በሌሎች ሥር ሆኖ በታዛዥነት ማገልገልን የተለማመዱ ሰዎች ሊሆኑ ይገባል::

የትኩረት ዒላማ መሆን

አገልጋይን የሚመለከቱ ሰዎች ብዙዎች ናቸው። በዓይነቁረኛ የሚከታተሉ ሰዎች አሉ። አንዳንዶች አገልጋይ ምንም ስህተት እንኳ ሳይፈጥር የፈጠራ ወሬ እያስወሩበት አገልግሎቱን ለማበላሸት ይፈልጋሉ። አገልጋይ ስህተት ከፈጸመ ወዲያውኑ ሁሉም ሰው ይሰማል። ምዕመን ኃጢአት ቢፈጽም ከቁምነገርም አይገባም። ነገር ግን አገልጋይ ትንሽ የተባለውንም ሲፈጽም እጅግ ከፋ ፍርድ ከቤተክርስቲያን ይጠብቃል። ስለዚህ አገልጋይ በሁሉም ሰዎች ፊት እንዴት መመላለስ እንዳለበት በጥንቃቄ ሊያጤነው ይገባል።

አገልጋይ የሰዎች ዒላማ ብቻም ሳይሆን የሰይጣንም የትኩረት ዒላማ ነው። ሰይጣን በቀላልና በከባድ፣ በግልጽና በስውር መንገድ አገልጋይን በኃጢአት ለመጣል ያለ የሌለ ጥበቡንና ኃይሉን ይጠቀማል። ምክንያቱም አገልጋይን ከጣለ የእርሱን ተከታዮች ለመጣል ሰፊ ዕድል ያገኛል። አንዳንዶች አገልጋይ በኃጢአት ሲወድቅ ሰምተው ብቻ ጌታን ይተዋሉ። ሌሎች ደግሞ ይሰናከላሉ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ይደክማሉ። በዚህ ሁሉ ሰይጣን ያተርፋል። ስለዚህ በአገልጋይ ላይ ከፍተኛ ትኩረት በመስጠት ይፈትነዋል።

ስለዚህ አገልጋይ የሰዎችና የጠላት የትኩረት ዒላማ መሆኑን በመገንዘብ አካሄዱን በማስተዋል ማድረግ ይኖርበታል:: ከሰዎች በሚያገኘው ሂስ ራሱን እያየና እያረመ ከትናንት ዛሬ ከዛሬ ደግሞ ነገ እየተሻለ የሚሄድ ሰው መሆን አለበት:: እንዲህ ሲሆን በሰዎች ፊት ሞገስን ያገኛል:: ጠላትም ለመክሰስና ለመክነን ዕድሉ ይጠብበታል:: ሰይጣን የሚዘረጋውን ስውር

ወጥመድ ለማምለጥ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ የሚደገፍ ሕይወት አስፈላጊ ነው።

የጸሎት ሕይወት መቀነስ

ጸሎት ለመንፈሳዊ አገልግሎት ፍሬያማነት ከፍተኛ ድርሻ አለው። የወንጌል አገልጋይ በትጋት የሚጸልይ እንዲሁም ሌሎች ሰዎች ለእርሱና ለአገልግሎቱ እንዲጸልዩ የሚጠይቅ ሊሆን ይገባል። ሐዋርያው ጳውሎስ ጥሩ የጸሎት ሕይወት ነበረው፣ ሌሎች ሰዎችም ለአገልግሎት ስኬቱ እንዲጸልዩለት ይጠይቃቸው ነበር። በአሁኑ ወቅት ሲታይ አንዳንድ አገልጋዮች የጸሎት ሕይወታቸው እየተዳከመ ይገኛል። ለዚህም በዋነኛነት የሚጠቀሰው ምክንያት የሥራ ጫና መብዛት ነው። ጸሎት ከእግዚአብሔር መንፈሳዊ ኃይል የምንቀበልበት በመሆኑ በዚህ መድከማችን በአገልግሎታችን ስኬት ላይ አሉታዊ ተጽዕኖ አለው። ያለጸሎት አገልግሎታችን ቀስ በቀስ ሰዎችን የመለወጥ ኃይል እያጣ ይሄዳል። ስለዚህ አገልጋይ ምንም አገልግሎት ቢበዛበትም በየዕለቱ የተወሰነ ሰዓት እንዲሁም በሳምንት የተወሰነ ቀን መድቦ ከእግዚአብሔር ጋር በግሉ የሚሆንበት ጊዜ ማዘጋጀት አማራጭ የለውም። በግል ከእግዚአብሔር ጋር የምናሳልፈው ጊዜ የአገልግሎታችን ስኬት መሠረት ነው።

ለእግዚአብሔር ቃል ዝቅተኛ ሥፍራ መስጠት

የወንጌል አገልጋዮች መልዕክት የእግዚአብሔር ቃል የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ይህ ወቅት የመጨረሻው ዘመን በመሆኑ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች ለጆሮዎቻቸው የሚጥማቸውን ነገር መስማት እንደሚፈልጉ ሁሉም የሚያውቀው ጉዳይ ነው። ስለዚህ ጉዳይ ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሰዎች «ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣልና ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክክ ስለሆነ እንደ ገዛ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ። እውነትንም ከመስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ» (2ጢሞ.4:3-4) በማለት ይናገራል። ከምኞታቸው አንጻር መስማት የሚፈልጉትን ትምህርት ለመስማት ራሳቸውን ላዘጋጁ ምዕመናን እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል መስበክ ወይም ማስተማር በሰዎች ዘንድ ተቀባይነት ሊያሳጣ ይችላል።

በአሁኑ ጊዜ አንዳንድ አገልጋዮች የጌታን ቃል እንዳለ ከማስተማር ይልቅ ከምዕመናን ምኞት ጋር እየተነዱ እነርሱ የሚፈልጉትን መልዕክት እያሰሙአቸው ይገኛሉ። እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል ጊዜ እንዳለፈበት አሮጌ መጽሐፍ በመተው «በቅባት» ስም አዳዲስ መልዕክት ለሕዝቡ እያመጡ የቤተክርስቲያን ታዳሚዎችን እያጽናኑ ናቸው። አገልጋይ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል ብሎ ብቻ ከመድረክ ከወረደ ሁለተኛ ወደዚያ ሥፍራ አይጋበዝም። ምክንያቱም ሰዎች መስማት የሚፈልጉት ቃሉ እንዲህ ይላል የሚለውን ሳይሆን «የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይልሃል ወይም ይልሻል» የሚለውን መልዕክት ነው። ሕዝቡን ለማስደሰትና የእግዚአብሔር አገልጋይ ለመባል እግዚአብሔር መልዕክት ሳይሰጣቸው ሕዝቡን የሥነልቦና ስብከት የሚሰብኩና የምኞት መሳካት የፈጠራ ትንቢት በእግዚአብሔር ስም የሚናገሩ አገልጋዮች በብዛት

አፍርተናል። ደሃው ለማግኘት ሀብት ያለው ደግሞ ለንብረቱ ዋስትና ለማግኘት ንግርትን («እንዲህ ይለሃል» የሚለውን ትንቢት) ይፈልጋሉ። አንዳንድ አገልጋዮችም ሰዎችን በእግዚአብሔር ቃል አቅንቶ ከመመለስ ይልቅ በዚህ በተከፈተው አጋጣሚ በመጠቀም ንግድ እየሠሩ ይገኛሉ።

ቃሉን ችላ በማለት የሕዝብ ምኞት መጋቢ የሆኑ አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ቃል ለማወቅ ከማጥናት ይልቅ የሕዝቡን ልብ ደስ ሊያሰኝና ሊያዝናና የሚችል ተራ ወሬ ይለቅማሉ። ብዙ ያልተቀደሱ ስነጽሑፎችንም ያነባሉ። ለስብከት ወይም ለትምህርት ሲቆሙም ሰዎችን የሚያስቁ ነገሮችን ወይም ያልሆነውን እንደሆነ አድርጎ ፈጠራ በማውራት ሰዎችን እያስደነቁ በልብ ውስጥ ጠብ ብሎ መንፈሳዊ ሕይወትን የሚለውጥ ቃል ሳይናገሩ ከመድረክ ይወርዳሉ። ምክንያቱም ራሳቸው ቃሉን አያጠኑትም፣ ማጥናትም አይፈልጉም። የራሳቸውን ልምምድ ወይም ፈጠራዎችንና ተረቶችን ሲያወሩ ከቆዩ በኋላ በመጨረሻ በእግዚአብሔር ስም በሚናገሩት መልዕክታቸው ያሳርጋሉ። ሐሰት ቢናገሩም ማንም «ለምን እንዲህ ተናገርክ?» ብሎ ለመጠየቅ የሚደፍር መሪ የለም። ይህ ለቤተክርስቲያንም ሆነ እውነተኛውን የጌታን ቃል ለማገልገል ትልቅ ተግዳሮት ነው። ቤተክርስቲያን እውነተኛውን ቃል በስደት ሁሉ ውስጥ ይዛ እስከ ዛሬ ደርሳለች። አሁን ግን የመጣው ተግዳሮት ከውስጥዋ የወጣ በመሆኑና መልዕክቱ ለጆሮ ስለሚጥም መቃወም አልቻለችም ወይም ስትቃወም ድምጽዋ አልተሰማም። ለእግዚአብሔር ቃል ክብርን የማይሰጥ አገልግሎት ሁሉ በጌታ ፊት ከንቱ ነው። ስለዚህ የአገልግሎታችን መልዕክትና ዳኛ ቃሉ እንዲሆን ራሳችንን መስጠት አለብን።

በትሕትና የመታዘዝ መንፈስ መዳከም

ከዚህ በፊት አገልጋይ የክርስቶስ ሎሌ እንደሆነ ተመልክተናል። የሎሌ ሕይወት ደግሞ በመታዘዝ የተሞላ ነው። አገልጋይ ለክርስቶስና ለአካሉ መታዘዝ ይጠበቅበታል። የአገልጋይ መለያው መታዘዙ ነው። በአሁኑ ወቅት አንዳንድ አገልጋዮች የመታዘዝ ልብ የላቸውም። ከመታዘዝ ይልቅ አዛዥ መሆንን ይመኛሉ። አገልጋዮች እንደ ቃሉ ለክርስቶስና ለቤተክርስቲያን በመታዘዝ በሕይወታቸው ምሳሌነት ለምዕመናን ስለመታዘዝ ማስተማር ሲገባቸው ራሳቸው ባለመታዘዝ መከሰሳቸው በጣም ያሳዝናል። አንዳንድ አገልጋዮች እንደ ቃሉ የሆነ መታዘዝ ከልባቸው ጠፍቶ ከመሪዎች ጋር ሲጋጩ፣ ቤተክርስቲያንን ሲገነጥሉና የራሳቸውን ቤተእምነት ሲከፍቱ ማየት የተመለደ እየሆነ ነው። አገልጋዮች ምንም ቢሆን ለእግዚአብሔርና ለቤተክርስቲያን በመታዘዝ ትርፍ እንጂ ጉዳት እንደሌለ ማወቅ ይገባናል። በትሕትና መታዘዝ ለጊዜው ሽንፈት ቢመስልም ወደ አገልግሎት ስኬት የሚያመራ ጎዳና ነው።

እንግዲህ ከአውዳችን አንጻር እነዚህንና የመሳሰሉትን ነጥቦች እንደ አገልግሎት ተግዳሮቶች ማስቀመጥ ይቻላል። አገልጋይ እንደ ቃሉ በመኖርና በማገልገል በእግዚአብሔር ጸጋ እነዚህን እያሸነፈ የጠራውን ጌታ ሊያገለግል ይገባዋል። አንድ አገልጋይ እነዚህን ተግዳሮቶች በማሸነፍና የጌታን አሳብ በማገልገል ቢያልፍ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምን ያገኛል? እግዚአብሔር እርሱን በታማኝነት ላገለገሉ አገልጋዮቹ ምን ዓይነት ብድራት ይሰጣል? እግዚአብሔር ይህን ብድራት መቼ ነው የሚሰጠው? የሚቀጥለው ምዕራፍ ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ይሰጣል።

ጥያቄዎች

1. በአገልግሎት ላይ የገጠሙህ ተግዳሮቶች ምንድናቸው? እንዴት አስተናገድካቸው?
2. በእግዚአብሔርን የተጠራን ሰው ለምን ተግዳሮት ይገጥማል?
3. አገልጋይ በየጊዜው የሚገጥሙትን ተግዳሮቶች ለማሸነፍ ምን መሠረታዊ መመሪያዎችን መከተል አለበት ትላለህ?
4. ጌታ ኢየሱስ በአገልግሎት የምገጥሙንን ተግዳሮቶች እንዴት ማሸነፍ እንደምንችል ያስተማረን መንገድ አለን? ካለ ምንድነው?

14
የአገልጋዩን ብድራት ትኩር ብሎ መመልከት

የእግዚአብሔር ጥሪ ዘወትር ሁለት ነገሮችን ይይዛል። አንዱ ለጥሪው ተገቢውን ምላሽ በመስጠት ዋጋ መክፈል ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ከጥሪው መሳካት ጋር የሚመጣው በረከት ተካፋይ መሆን ነው። እነዚህ ሁለቱ ነገሮች አይነጣጠሉም። እንኳን ለእግዚአብሔር ወንጌል አገልግሎት ተጠርቶ ይቅርና እግዚአብሔርን ለመከተል የወሰኑ ሰዎች እንኳ አዎንታዊ ምላሽ በመስጠታቸው ዋጋ ይከፍላሉ። ጌታ ኢየሱስ እርሱን ሊከተሉት የሚፈልጉ ሰዎች ካሉ እያንዳንዱ ራሱን በመካድና መስቀሉን በመሸከም እንዲከተለው መናገሩ እርሱን አምኖ በቃሉ መኖር ዋጋ እንደሚያስከፍል ማመልከቱ ነበር (ሉቃ9:23)።

እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት በሚጠራበት ጊዜ አስቀድሞ ለበረከት ማጨቱ አይደለም። እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት በሚጠራበት ጊዜ በዚህ ዓለም የተመቻቸና የተደላደለ ኑሮ እንዲኖሩ ሳይሆን ዋጋ በመክፈል የእርሱን መንግሥት እንዲያስፋፉ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ ሰዎችን ከምቾት ቀጠናቸው ያወጣቸዋል። ሰዎች ተመችቶናል ብለው ተዝናንተው ከሚኖሩበት ኑሮ ላይ ነው የሚጠራቸው።

በእግዚአብሔር የተጠራ ሰው ለጥሪው ብሎ የሚተወው ነገር ይኖራል። አንድ ሰው የሚሠራው ሥራ ስኬታማ እንዲሆን አስቀድሞ ሥራው የሚያስከፍለውን ዋጋ በሚገባ መተመን አለበት። እግዚአብሔርን ለማገልገል ከመውጣት አስቀድሞ አንድ ሰው አገልግሎቱ የሚያስከፍለውን ዋጋ መተመን እንዳለበት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አስተምሯል (ሉቃ14:25-33)።

ለአገልግሎት ለመውጣት ዋጋ መተመን ማለት አገልግሎቱ ሊያስከፍል የሚችለውን መገመትና ማወቅ ማለት ነው። ለምሳሌ አገልጋይ በመሆን ብቻ ከዚህ ዓለም ማግኘት የሚችላቸውን ነገሮች ሳያገኝ መቅረትን በማወቅ ራስን መስጠት ነው። ሰዎች በራሳቸው ሊሆን ያለውን ነገር በተቻላቸው መጠን አውቀው ሲውስኑ እግዚአብሔር ደግሞ የሚበቃቸውን ጸጋ ይሰጣቸዋል።

የወንጌል አገልግሎት ዋጋ እንደሚያስከፍል የገባው ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ ልጁ ለሆነውና በወንጌል አገልግሎት ገና ጀማሪ ለሆነው ለጢሞቴዎስ "እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ አብረኸኝ መከራ ተቀበል" (2ጢሞ2:3) በማለት ጥሪ ያቀርብለታል። የወንጌል አገልግሎት መከራ ያለበት አገልግሎት ነው። ስለዚህ ዋጋ መተመንን ግድ ይላል።

ይህ ዋጋን መተመን የሚለው አሳብ ሰዎች ለአገልግሎት ከመውጣታቸው በፊት ለአገልግሎት ያነሳሳቸውን የልባቸውን ዓላማ በሚገባ እንዲፈትሹ ዕድል ይሰጣቸዋል። ሰዎች አገልጋይ የሚሆኑት እግዚአብሔር ጠርቶአቸው ብቻ ሳይሆን በተለያዩ ስውር ዓላማዎች ነው። ስለዚህ በተመቻቸ ሁኔታ ውስጥ እንጂ ዋጋ በሚያስከፍል አውድ ውስጥ ሰዎች ሳይጠሩ ወደ አገልግሎት አይገቡም።

ኤልሳዕ ከሐብታም ቤተሰብ የነበረና ራሱም ሐብታም የሆነ ሰው ነበር። ኤልሳዕ የእግዚአብሔር ጥሪ ሲመጣለት በአሥራ ሁለት ጥማድ በሬ ያርስ ነበር። እግዚአብሔር ሲጠራው ግን ሐብቱን ሁሉ ትቶ ወጣ (1ነገ19፡19-21)። በምድራዊ ሚዛን ኤልሳዕ ከሐብታምነት ወደ ምስኪን ደሃነት ደረጃ ወረደ። የሚገርመው ኤልሳዕ ይህን ሁሉ ሐብቱን ትቶ በመጀመሪያ ማገልገል የጀመረው የእግዚአብሔርን ነቢይ ነበር እንጂ የነቢይነት ሹመት እንኳ አልተሰጠውም። በዓለም የእሴት መመዘኛ የኤልሳዕ ጥሪ እድገት ወይም በረከት አይባልም። የእግዚአብሔር ጥሪ ሰዎችን ዋጋ የሚሰጧቸውን ነገሮቻቸውን እንዲተዉ ያደርጋቸዋል።

አንዳንድ ጊዜ ዋጋቸውን ተምነው አገልጋይ የሆኑም ሰዎች ስለብድራት ሲያሳስባቸው እንመለከታለን። ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስን የተከተለው ቢከተል ሊያገኝ የሚችለውን ነገር በማወቅ አልነበረም። ግን የጌታን ጥሪ ሲሰማ ያለውን ነገር ሁሉ ትቶ ተከተለው። ነገር ግን አብሮት ከቆየ በኋላ አንድ ቀን "እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን" (ማቴ19፡27) በማለት ጠየቀ።

እግዚአብሔርን ማገልገል መከራ ብቻ ሳይሆን ብድራትም አለው። አገልጋዮች በዚህ ዓለም እንዲሁም ሊመጣ ባለው ዓለም ብድራት እንደሚያገኙ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ተናግሯል (ሉቃ18፡29-28)። የአገልጋይን ብድራት በሁለት ከፍለን እንመለከታለን። ይኼውም ምድራዊ ብድራትና ሰማያዊ ብድራት ናቸው።

1. ምድራዊ ብድራት

አገልጋይ የእግዚአብሔርን ጥሪ ተቀብሉ ለአገልግሎት ቢሰማራና አገልግሎቱን በታማኝነት ቢያከናውን በዚህ ዓለም ላይ ምን ብድራት ያገኛል? እነዚህ ብድራቶችስ ምንድናቸው? የእግዚአብሔር ቃል ስለዚህ ጉዳይ የሚናገረውን እንመለከታለን።

ሰላም

እግዚአብሔር በሁኔታዎች ላይ ያልተመሠረተ ሰላም ይሰጣቸዋል:: በዚህ በሚያስጨንቅ ዓለም ውስጥ ሆነው በሰላም ይኖራሉ:: ምን ይመጣ ይሆን እያሉ አይሰጉም:: የሰላማ አለቃ ልባቸውን ይጠብቃል:: በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ክንድ ላይ በመታመን ተዘልለው ይኖራሉ:: በውስጣቸው የጌታ ሰላም የሞላ ስለሆነ በሚሰማውና በሚሆነው ነገር አይናወጡም (ዮሐ.14፡27፣ ፊልጵ.4፡7)::

መለኮታዊ ጥበቃ

እግዚአብሔር አገልጋዮቹ በተሠማሩበት ቦታ ሁሉ ከእነርሱ ጋር ይሆናል:: እነርሱ በእርሱ ፈቃድ ሲሰማሩ ብቻቸውን አይደሉም:: ሁሉን የሚችል የሰማይና የምድር ሁሉ ጌታ ከእነርሱ ጋር ነው:: እርሱ ዘወትር ይጠብቃቸዋል:: ጌታ ከሚታይና ከማይታይ ከማንኛውም ክፉ ነገር ይጠብቃቸዋል (ማቴ.28፡20፣ ዮሐ.17፡15)::

ለኑሮአቸው የሚያስፈልጋቸው ነገሮች

አገልጋዮች ለኑሮአቸው የሚያስፈልጓቸውን ነገሮች የሚያገኙት በተዓምር ሳይሆን ከቤተክርስቲያን ከሚከፈላቸው ቀለብ ነው:: ከአስፈላጊነቱ አንጻር ስለአገልጋይ ቀለብ በስፋት ማየቱ ጠቃሚ ሊሆን ስለሚችል በጥልቀት መመልከት መልካም ይመስለኛል:: በእግዚአብሔር ተጠርቶ የወንጌል አገልጋይ የሆነ ሰው ደመወዝ እየተከፈለው ማገልገሉ ተገቢ ነውን? እንዲህ ከሆነ እየተከፈሉ ወንጌልን በማገልገልና ሌላ ሥራ ሰርቶ ደመወዝ ማግኘት መካከል ምን ልዩነት አለ? ሁለቱም ሥራ አይደሉምን?

እግዚአብሔር ለወንጌል አገልግሎት ጠርቶናል ብለው በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚያገለግሉ ሰዎች አሉ። እነዚህ ሰዎች ለኑሮአቸው ድጋፍ የሚሆን ቀለብ ከቤተክርስቲያን ሊሰፈርላቸው እንደሚገባ የጌታ ቃል ያስተምራል። ጳውሎስ "ወንጌልን የሚሰብኩ ከወንጌል ቀለብ እንዲቀበሉ ጌታ ደንግጎአል" (1ቆሮ9:14) በማለት ተናግሯል። ሐዋርያው ለወንጌል አገልግሎት ከተጠሩ በኋላ ከወንጌል ቀለብ ማግኘት መልካም እንደሆነ ቢቀበልና ቢያስተምርም ራሱ ግን ያለምንም ቀለብ ነበር ወንጌልን ሲያገለግል የነበረው። ጳውሎስ ወንጌልን እየሰበከ በትርፍ ጊዜው ድንኳን ይሰፋ ነበር። ከዚያ በሚያገኘው ገቢ ራሱንና ከእርሱ ጋር ያሉትን ሰዎች ይደግፍ ነበር (የሐዋ 18:3፤ 20:34)።

ጳውሎስ ከቤተክርስቲያን ደመወዝ ሳይጠብቅ ባለው ሙያ ሥራ እየሠራ ከራሱም አልፎ ሌሎችንም ይደግፍ ነበር። ጳውሎስ ይህን የድንኳን መስፋትን ሙያ የተማረው ምናልባት በወጣትነቱ ጊዜ ይሆናል። በአይሁድ ልማድ ልጆች ከማንኛውም የማህበረሰብ ክፍል ማለትም ከሐብታምም ሆነ ከደሃ ቤተሰብ የተወለዱ ሁሉ አንድ ሙያ መማር ይኖርባቸው ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ድንኳን መስፋትን በዚያን ጊዜ ከወላጆቹ ተምሮ ይሆናል።

የእጅ ሙያ በአይሁዶች ዘንድ ዋጋ ቢሰጠውም በአንዳንድ ቦታዎች በተለይም በግሪኮች ዘንድ የተናቀ ሥራ ነበር። በዚያን ዘመን የእጅ ሥራ የባሪያዎች ሥራ ተደርጎ ስለሚቆጠር የእነርሱን ሥራ የሚሠራ ሰው ይናቃል። ጳውሎስ ይህን ቢያውቅም ባለው ሙያ ተጠቅሞ ገንዘብ በማግኘት ራሱንና ሌሎች ሰዎችን በመደገፍ ወንጌልን ከማስፋፋት አልተቆጠበም። እርሱ የሚያውቀው ሥራ የተናቀ ስለሆነ አፍሮበት ሌላ ሙያ መማር አለብኝ ብሎ አላሰበም። የጳውሎስ ትኩረት ሥራ ሠርቶ ገንዘብ በማግኘት ወንጌልን ማገልገል ላይ ነበር እንጂ ሥራው በኅብረተሰቡ ዘንድ ተቀባይነት ያስገኛል ወይስ ያሳጣል በሚለው አሳብ ላይ አልነበረም።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከቤተክርስቲያን ቀለብ እየተከፈለው ማገልገል መብቱ ሆኖ እያለ ያልፈለገበት ምክንያት ምንድነው? የመጀመሪያው ጳውሎስ ምዕመናን ደክመው በመሥራት ራሳቸውን ከመደገፍ አልፈው ሌሎች ደካሞችን መርዳት እንዲችሉ ምሳሌ በመሆን ለማስተማር ነው። ምዕመናን "ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ የተባረከ ነው"

የሚለውን መርሕ እንዲከተሉ ለማሳየት ራሱ እንዲህ ሆኖ መገኘት ስላለበት ነው (የሐዋ20:35)።

በዘመናችን ምዕመናን ተግተው በመሥራት ከድህነት እንዲወጡ እናስተምራለን። ስናስተምር በጣም ጎበዞች ነን፤ ነገር ግን አትለምኑ፣ ተግታችሁ ሥሩ እያልናቸው እኛ ራሳችን ግን ምዕመናን ኑሮአችንን እንዲደግፉ እንለምናለን። በቤተክርስቲያን አገልጋዮች ተርበዋልና እባካችሁ አሥራት ክፈሉ ተብሎ ማስታወቂያ ይነገራል፣ ትምህርትም ይሰጣል። ይህ በአንድ በኩል ቀጥተኛ ያልሆነ የልመና ተግባር ነው። ደፋር ምዕመን ስላልተገኘ ነው እንጂ "ለምን በትርፍ ጊዜአቸው ሠርተው ራሳቸውንና ቤተሰቦቻቸውን አይደግፉም?" ብሎ ቢጠይቅ ለአገልጋዮች ከፍተኛ ተግዳሮት ይሆናል ብዬ እገምታለሁ።

ሁለተኛው ጳውሎስ በምዕመናን ላይ ጥገኛ በመሆን እነርሱን ላለማስቸገር ነው። ለተሰሎንቄ ሰዎች በጻፈው መልዕክት "ወንድሞች ሆይ ድካማችንና ጥረታችን ትዝ ይላችኋልና፤ ከእናንተ በአንዱ ስንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን እየሠራን የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ ሰበክን" (1ተሰ2:9)። ጳውሎስ ጊዜ የለኝም ወይም በአገልግሎት ብዛት ስለደከመኝ እረፍት ያስፈልገኛል ብሎ ምክንያት በማቅረብ በሰዎች ላይ ሸክም መሆን አልፈለገም። ከወንጌል አገልግሎት በሚተርፈው ጊዜ ራሱን ለመቻል ሥራ ይሠራ ነበር።

ሦስተኛው ጳውሎስ ያለምንም ቁሳዊ ብድራት በመስበክ ለመመካት ነው (1ቆሮ9:15)። ጳውሎስ እርሱ የሚያገለግላቸው ሰዎች "አንተ ወንጌል የምትሰብክልን ደመወዝ ስለምንሰጥህ ነው" ብሎ እንዲናገሩት አልፈለገም። ከዚህም የተነሳ ወንጌልን በማገልገል ማግኘት የሚገባውን መብቱን መተው መረጠ። በዚህም ትምክህትን አተረፈ። ማንም ጳውሎስን ከደመወዝ ጋር በተያያዘ ሁኔታ ሊወቅሰው አይችልም። ይህን ማድረጉ ለእርሱ ትልቅ ድፍረት ሰጥቶታል። ወንጌልን ሲያስተምር ያለምንም መሸማቀቅ ይሰብካል። የሚያገለግላቸው ሰዎች ከወንጌል እውነት ዘንበል ሲሉ በፍቅር ይጋፈጣቸዋል።

በእኛ ዘመን አገልጋዮች እውነትን ለመናገር ድፍረት የላቸውም። የምዕመናንን ስህተት እያዩ ስህተት ሠርተሃል ተመለስ አይሉም። ወንጌልን ሲሰብኩ ሰዎች መስማት የሚፈልጉትን ነገር ይሰብካሉ። ከእግዚአብሔር ፈቃድ አገልጋይነት ወደ ሰዎች ምኞት አገልጋይነት ዘወር ብለዋል። ይህ ለምን ሆነ? ሲባል አንደኛው ምክንያት ሰዎች ቅር ብሏቸው ደመወዛቸውን እንዳይከለክሉአቸው ወይም አንዳንድ ቁሳዊ ድጋፍ ማድረጋቸውን እንዳያቋርጧቸው ነው። ስለዚህ ሁልጊዜ ለስላሳ የሆነ ወንጌል ይሰብኩላቸዋል። በቤተክርስቲያን አንዳንድ ወሳኝ የሆኑ ጉዳዮች ሲነሱ አገልጋዮች እውነቱን እያወቁ ሳይናገሩ ወይም ለእውነት ሳይቆሙ ይቀራሉ። ለምን እውነቱን እያወቃችሁ ይህን ትወስናላችሁ? ሲባሉ "ተወኝ ልጆቼን ላሳድግበት" ይላሉ። አገልጋይ በእውነት ላይ ቆሞ የቤተክርስቲያን መሪዎችን ቢቃወም ከአገልግሎቱ ሊባረር ወይም የደመወዝ ጭማሪ ላይደረግለት ይችላል። አገልጋዮች ይህን ስለሚፈሩት ለእውነት ነገር አይቆሙም። የአገልጋዮችን ወኔ የሰለበው ከቤተክርስቲያን የሚያገኙት ደመወዝ ነው።

ከዚህ አኳያ ሲታይ አገልጋዮች የሚያገለግሉት ለደመወዝ ሳይሆን እግዚአብሔር ስለጠራቸው እንደሆነ ለማስመስከር እና ለእውነት ለመቆም ከፈለጉ ራሳቸውን በመቻል ማገልገል የሚችሉበትን ሁኔታ መፍጠር ይገባቸዋል። ነገር ግን ቀለብ እያገኙ ማገልገል በራሱ ኃጢአት አይደለም። አገልጋይ የእግዚአብሔር መልዕክተኛ መሆኑን በመዘንጋት ትኩረቱን በቀለቡ ላይ ሲያደርግ ከእግዚአብሔር አገልጋይነት ወደ ቤተክርስቲያን ተቀጣሪ ሠራተኛነት ራሱን ዝቅ ያደርጋል። ልክ እንደ ማንኛውም ሠራተኛ ለእንጀራው ብቻ ብሎ የሚሠራ ሰው ይሆናል ማለት ነው።

ጳውሎስ ቋሚ የሆነ የሚሰፈርለት ቀለብ ባይኖረውም ከምዕመናን አስፈላጊ በሆኑ ወቅቶች እርዳታ ያገኝ ነበር (2ቆሮ11:9)።

በዚህ ዘመን በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮች ከቤተክርስቲያን ደመወዝ ከሚጠብቁ በትርፍ ጊዜያቸው "ድንኳን በመስፋት" ራሳቸውን እየደገፉ ወንጌልን ቢሰብኩ ምን አለበት? መቼም እንደ አገልጋይ የሐዋርያው ጳውሎስን ያህል አገልግሎት ቢያገለግል ትንሽ አይባልም። እርሱ ድንኳን በመስፋት ራሱን እየደገፈ ይህን ያህል ወንጌልን ከሰበከ ዛሬም ያለን አገልጋዮች የእርሱን ፈለግ ብንከተል ያዋጣን ይሆን?

ይህ የጳውሎስ ተግባር ለወንጌል አገልጋዮች መልካም ምሳሌ ሊሆን ይገባል። ብዙ አገልጋዮች ወደ አገልግሎት ከመሠማራታቸው በፊት የሚያውቁት ሙያ ይኖራቸዋል። እነዚህን ሙያዎቻቸውን ከመናቅ ይልቅ በሙያዎቻቸው ሠርተው ራሳቸውንና ቤተሰቦቻቸውን እየደገፉ ወንጌልን ማገልገል ቢለማመዱ ከጥገኝነት ኑሮ ያወጣቸዋል።

ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔር ጠርቶአቸው የሚያገለግሉ አገልጋዮች ከቤተክርስቲያን ተገቢውን ቀለብ በማጣት ቢቸገሩና ወንጌልን ማገልገል ትተው ሌላ ሥራ መሥራት ቢጀምሩ እነዚህ ሰዎች በእግዚአብሔር አልተጠሩም ማለት ይቻላል?

በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔርን ሥራ ማለትም የክህነት አገልግሎትን የሚሠሩ ሌዋውያን የተባሉ ነበሩ። እነዚህ ሰዎች ሙሉ ጊዜአቸውን ለዚህ አገልግሎት የሰጡ ስለነበር ሌላ ሥራ አይሠሩም። የዕለት ሥራቸው እግዚአብሔርን ማገልገል ነበር። ሌዋውያን ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለዩ ስለነበሩ የራሳቸው የሆነ ርስት የላቸውም። የእነርሱ ርስት እግዚአብሔር ነው። ሌዋውያን የሚኖሩት የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ቤተመቅደስ ከሚያመጣው ቁርባንና አሥራት በመብላት ነው (ዘኁ18:20፣23-24)። ይህ ሌዋውያን በእግዚአብሔር እንዲሁም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ጥገኛ መሆናቸውን ያሳያል።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ከተማረኩበት ከባቢሎን ወደ ሀገራቸው እንዲመለሱ ሲፈቀድላቸው ሌዋውያን ለመመለስ ብዙም ፈቃደኞች አልነበሩም። በዚያ በምርኮ ሀገር ኑሮአቸውን በተመቻቸ ሁኔታ መስርተው ስለነበር ወደ ጥገኝነት ኑሮ መመለስ ባለመፈለጋቸው ይሆናል(ዕዝ8:15)። ፈቃደኞች በመሆን ወደ ይሁዳ የተመለሱትንም ቢሆን መልካም ነገር አልገጠማቸውም። በእግዚአብሔር የተጠሩበትን አገልግሎታቸውን በሚገባ ማከናወን አልቻሉም። ሌዋውያን የተጠሩበትን

አገልግሎት ትተው ወደ ሌላ ሥራ ውስጥ ገቡ። ይህ የሆነበት ዋናው ምክንያት የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር ልባቸውን በመመለስ ለቤተመቅደስ የሚገባውን ስጦታ መስጠት ሲያቆሙ ካህናቱ የሚበሉት ነገር ስላጡና ኑሮአቸውን ለመደጎም ብለው ወደ ሌሎች ሥራዎች መሰማራታቸው (ነህ13:10)።

ከእነዚህ አሳቦች በመነሳት በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚያገለግሉ አገልጋዮች ኑሮአቸውን የሚደግፉበት አንዳንድ ሥራዎች ቢኖራቸው ጠቃሚ ይሆናል። ከቤተክርስቲያን ደመወዝ ባይሰጣቸውም የእግዚአብሔርን ሥራ መቀጠል ይችላሉ።

በአብዛኛው ቤተክርስቲያን አገልጋዮች ራሳቸውን የሚደግፉበት የራሳቸው የሆነ ሥራ እንዲሠሩ አታደፋፍርም። ምክንያቱም አገልጋዮች ሙሉጊዜያቸውን ለወንጌል አገልግሎት የሰጡ ስለሆነ በሌላ ሥራ ውስጥ መግባቱ ዓላማዩ ነው ብለው ከያዙት የወንጌል ሥራ ወደኋላ ሊመልሳቸው ይችላል በሚል ፍርሃት ነው።

አንድ ጊዜ በገጠር ከተማ ውስጥ የሚያገለግል አንድ ወንጌላዊ ቤተክርስቲያን ከምትሰጠው ቀለብ እየቆጠበ ጥጆችን መግዛት ጀመረ። ገና ያላገባ ስለሆነ ጥጆቹ እስካገባ ድረስ ያድጉና ሳገባ ለኑሮዬ ድጋፍ ሊሆኑልኝ ይችላሉ በሚል ዕቅድ ነበር ይህን የጀመረው። ይህን ሲጀምር ቤተክርስቲያን እየሠራ ያለውን ነገር ቶሉ እንዲያቆም አስጠነቀቀችው። የእርሱ ዕቅድ በቤተክርስቲያን ሽማግሌዎች ዘንድ ለአገልግሎት ትኩረት እንደሌለው የሚያሳይ ሆኖ ተተረጎመ። አገልጋዩ ይህ መብቱ እንደሆነ ቢያስረዳቸውም ሊገባቸው አልቻለም። ከዚህም የተነሳ ለአገልግሎት ሸክም የለውም በሚል ምክንያት ከአገልግሎት አሰናበቱት።

ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱ ሌላ ሥራ እየሠራ ወንጌልን ሲሰብክ የቆየ አገልጋይ ቢሆንም በጌታ ልጁ ለሆነው ለጢሞቴዎስ በጻፈው መልዕክት ውስጥ "የሚዘምተው ሁሉ ለጦር ያስከተተውን ደስ ያሰኝ ዘንድ ትዳር በሚገኝበት ንግድ ራሱን አያጠላልፍም" (2ጢሞ2:9) በማለት ከወንጌል አገልግሎት ጋር ሌላ ሥራ መጀመር በጥንቃቄ ካልተደረገ በስተቀር ዓላማን ሊያስት እንደሚችል ሲነግረው እንመለከታለን።

በሀገራችን ቤተክርስቲያን በስደት ላይ በነበረችበት ወቅት የቤተክርስቲያን መሪዎች፣ አገልጋዮችና ቤተሰቦቻቸው በችግር ላይ እንዳይወድቁ በማሰብ በአንዳንድ ቦታዎች አገልጋዮች ገቢ የሚያስገኝ ሥራ እንዲጀምሩ ሁኔታዎችን አመቻችታ ነበር። አንዳንዶች ይህን ዕድል በመጠቀም ቤተክርስቲያን ቀለብ መስፈር ባልቻለችባቸው ጊዜያት ወንጌልን ሳያቋርጡ አገልግለዋል። ጥቂቶች ደግሞ ወንጌልን ማገልገል ትተው ሌላ ጊዜ ሲመኙት የነበረውን ሕልማቸውን እውን አድርገዋል። ሥራው ጥሞአቸው ከያዙት የወንጌል አገልግሎት ፈንግሏቸዋል። ስለዚህ ሚዛኑን ካልጠበቀ ገቢ የሚያስገኝ ሥራ መሥራት ከወንጌል አገልግሎት የሚያፈናቅል ፈተና ሊሆን ይችላል። ልብ እየከጀለ ከመኖር ግን ጭራሽ በሚፈልጉት ሥራ ውስጥ ገብተው ራሳቸውን በመቻል ለቤተክርስቲያን አሥራታቸውን ቢከፍሉ ይሻላል። ልቡ ለወንጌል አገልግሎት የቆረጠና እግዚአብሔር የጠራው ብቻ ጸንቶ ቢቆምና ሌሎች የወንጌል አገልግሎትን እንደ ሥራ መስክ የሚቆጥሩ ቢሄዱ መልካም ይመስለኛል።

ከላይ የተጠቀሱት ነገሮች ለአገልጋዮች ቀለብ መስጠት ተገቢ እንደሆነ የሚያሳዩ መልዕክቶች የላቸውም። ቁልፍ እሳቤ አገልጋዮች በቤተክርስቲያን በሚሰጠው ቀለብ ላይ ጥገኛ መሆን የለባቸውም፤ ባላቸው ትርፍ ጊዜ ሌላ ሥራ መሥራትና ራሳቸውን፣ ቤተሰቦቻቸውንና ሌሎችንም እንዲሁም ቤተክርስቲያናቸውንም መደገፍ መማር አለባቸው ነው። ለአገልጋይ ቀለብ መስፈር መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንደሆነ ሁሉ ራስን እየደገፉ ማገልገልም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው።

ለአገልጋዮች ቀለብ መስፈር ያለበት ማን ነው? የሚለው ጥያቄ በተለያዩ ሰዎች የተለያየ ምላሽ ሊያገኝ ይችላል። በአጠቃላይ ግን በሁለት መልክ ልንመለከታቸው እንችላለን።

የመጀመሪያው አገልጋዮች ራሳቸው ለራሳቸው የሚሰፍሩበት ሁኔታ ነው። የቤተክርስቲያናቸው የበላይ ተመልካች የሆኑ አገልጋዮች ቀለባቸውን በራሳቸው ለራሳቸው ያሰፍራሉ። ስንት ማግኘት እንዳለባቸው በራሳቸው ይወስናሉ። በቤተክርስቲያን ንብረትና ገንዘብ ላይ የሚያዙ እነርሱ ናቸው። ስለዚህ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ የሚበቃቸውን ያህል ለመውሰድ ዕድል አላቸው። እንግዲህ ለራስ ሲቆርሱ አያሳንሱ እንደሚባለው ቀለባቸውን ሲሰፍሩ ደህና አድርገው ይቀበላሉ።

አንዳንድ አገልጋዮች ይህን የቀለብ አሰፋፈር ስለሚፈልጉ የራሳቸውን ቤተክርስቲያን ለመመሥረት ትግል ያደርጋሉ። አስተዳደሩ በእጃቸው ከሆነ የሚፈልጉትን ነገር ያገኛሉ። በድምሩ ሲታይ አንዳንድ አገልጋዮች ትኩረታቸው አገልግሎት ላይ ሳይሆን በአገልግሎት ስም በሚገኘው ምድራዊ ጥቅም ላይ ነው። ስለዚህ ቤተክርስቲያን ሥር ሆነው ቀለባቸው በሌሎች እንዲወሰንላቸው አይፈልጉም። ነጻ ወጥተው ራሳቸው ለራሳቸው ቀለብ የሚሰፍሩበት መድረክ ፍለጋ ከቤተክርስቲያን ይገነጠላሉ። ይህ አሠራር ለሙስና የሚያጋልጥ ቀዳዳን በስፋት ይከፍታል።

ሁለተኛው ደግሞ በሌሎች በኩል የሚሰፈርበት ሁኔታ ነው። በዚህ ሁኔታ ቀለብ የሚያገኙ አገልጋዮች ቀለብ የሚወድብላቸው ያሰማራቸው የቤተክርስቲያን አካል ነው፡ ቦርድ፣ ሽማግሌዎች ወይም ዲያቆናት ሊሆኑ ይችላሉ። አገልጋዮችና ገንዘብ አይተያዩም። አገልጋዮች ገንዘብን የሚያዩት ቀለባቸውን ከሚከፍላቸው አካል ሲቀበሉ ብቻ ነው።

ለአገልጋይ ስንት ይከፈለው? እንግዲህ ቀለብ መስጠት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ከሆነ ለአገልጋዮቻችን ምን ያህል መክፈል አለብን? ለአንድ አገልጋይ የሚበቃ ቀለብ በገንዘብ ቢከፈለው ስንት መሆን አለበት? የእግዚአብሔር ቃል ለአገልጋይ ቀለብ መስፈር መልካም እንደሆነ ቢናገርም ለእያንዳንዱ አገልጋይ ምን ያህል መከፈል እንዳለበት እንደዚሁም በምን መመዘኛ ቀለቡ ሊወደብ እንደሚገባ ዝርዝር ማብራሪያ አይሰጥም። ከዚህም የተነሳ ወጥ የሆነ መመዘኛ ማዘጋጀት ሁሉንም አያስማማም። ሆኖም ግን ለግንዛቤ ያህል አንዳንድ አሳቦችን እንመለከታለን።

1. በትምህርት ደረጃ

አንዳንድ ቤተክርስቲያናት የአገልጋዮችን የትምህርት ደረጃ ቀለባቸውን ለመወሰን እንደ ዋና መመዘኛ ይጠቀሙበታል። የትምህርት ደረጃን እንደ መመዘኛ መጠቀም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስለመሆኑ በግልጽ የተጻፈ አሳብ የለም። ትምህርትን እንደ መመዘኛ መጠቀም የወንጌል አገልግሎትን በተሳካ ሁኔታ ማገልገል የሚችሉ የተማሩ ሰዎች ናቸው ብሎ እንደ ማመን ነው። ለወንጌል አገልግሎት ስኬት ወሳኝ ሚና የሚጫወተው ትምህርት እንደሆነ ማሰብ ነው። በትምህርት ደረጃ ደመወዝ ሲሰጥ የተማሩት ካልተማሩ አገልጋዮች የተሻለ ደመወዝ ያገኛሉ፣ ይህ ማለት የእነርሱ ፍሬ ካልተማሩት ይበልጣል ማለት ነው።

በዓለም ማለትም በሌሎች ሥራዎች ሲታይ አንድ ሰው ስለሚሠራው ሥራ ትምህርት ከሌለው በሚገባ መሥራት አይችልም። ስለዚህ በትምህርት ደረጃ መቅጠርና ተገቢውን ደመወዝ መክፈል አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም የሥራው ስኬታማነት የሚለካው በሠራተኛው ትምህርትና እውቀት ነው።

ቤተክርስቲያን ለትምህርት መክፈል ከጀመረች የወንጌል አገልግሎት በጥሪና በእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑ ቀርቶ በትምህርት ሆነ ማለት ይመስላል። ለወንጌል አገልግሎት ስኬታማነት ትልቁ ሚና የሚጫወተው የአገልጋዮች የትምህርት ደረጃ ነው ወይስ በእነርሱ ላይ ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው? ምናልባት መልሱ ከሁለት አንዳቸውም ሳይሆን ሁለቱም አስፈላጊ ናቸው የሚል ይሆናል።

የእግዚአብሔር ጸጋ ለአገልግሎት መሠረታዊ ቢሆንም አንድ አገልጋይ ጸጋውን እንዴት እንደሚጠቀምበት የማያውቅ ከሆነ ከሚገነባ ይልቅ የሚያፈርሰው ይበልጣል። ስለዚህ ጸጋውን እንዴት መጠቀም እንዳለበት መማር ይገባዋል። ይህን ለመማር የወሰደበት ጊዜ ደግሞ ምን ያህል የጸጋ አጠቃቀም ሁኔታ እንደተማረ ያሳያል። ጸጋ ካለው በዚያ ጸጋው ደግሞ እንዴት እንደሚጠቀምበት ከተማረ በአገልግሎቱ ፍሬያማ ይሆናል። ደመወዝ ሲከፈለው እግዚአብሔር በሰጠው ጸጋ መጠን ሳይሆን ጸጋውን እንዴት መጠቀም እንደሚችል በወሰደው ጊዜ መጠን ነው። ምክንያቱም ለአንድ አገልጋይ የተሰጠውን የእግዚአብሔር ጸጋ እንዴት መለካት እንችላለን?

2. በአገልግሎት ፍሬ

የአገልግሎት ፍሬ ለቀለብ አሰፋፈር መመዘኛ በሚሆንበት ቤተክርስቲያን በመጀመሪያ ለአገልጋዩ በተወሰነ ደረጃ ቀለብ ይሰጠውና ከዚያም ፍሬው እየታየ ጭማሪ ይደረግለታል። በአንዳንድ ቦታዎች ደግሞ አንድ አገልጋይ እግዚአብሔር ጠርቶኛል ብሎ ሲመጣ ይቀበሉና ያሰማሩታል። ከዚያ በኋላ ዘወር ብሎ የሚያየው ሰው የለም። ምን ይበላል? ምን ይጠጣል? ምን ይለብሳል? እንዴት ይኖራል? ብሎ የሚጠይቅ ሰው የለም። በዚህ ሁኔታ መከራ እየበላ ለተወሰነ ጊዜ ካሳለፈ በኋላ መሪዎች ይህ ጥሪ አለኝ ባዩ ያለውን ፍሬ ማለትም

በቤተክርስቲያን ውስጥ በእርሱ አገልግሎት የመጣውን ለውጥ መገምገም ይጀምራሉ። በእነርሱ ግምገማ ካለፈ የተወሰነ ቀለብ ይሰጡታል። ካልሆነ ቢፈልግ በነጻ ማገልገሉን ይቀጥላል ወይም መከራውን መጠጣት ሲሰለቸው ትቶ ይሄዳል። የአገልግሎት ፍሬ ሲባል በጣም ሰፊ ከመሆኑ የተነሳ ምን ምን እንደሆኑ መግለጽ ያስቸግራል።

3. በአገልግሎት ዘመን

ይህ መስፈርት ብዙ ዓመታት ያገለገሉ አገልጋዮች ጥቂት ዓመትካገለገሉ አገልጋዮች በላይ ቀለብ ሊያገኙ ይገባቸዋል የሚል ነው:: በቤተክርስቲያን ውስጥ ጥርሳቸውን ነቅለው ያደጉና ዋጋ የከፈሉ ሰዎች የሚገባቸውን ቀለብ ማግኘት ተገቢ ነው:: ይህ ማለት ማለዳ ሥራ የጀመረው በቀትር እንዲሁም ከሰዓት በኋላ ከመጣው ጋር እኩል ቀለብ ማግኘት የለበትም ማለት ነው:: ቤተክርስቲያን ይህን መስፈርት እንደ ዋነኛ ነጥብ ከተቀበለች በመሰረተ አሳብ ደረጃ ጌታ ኢየሱስ ከተናገረው ምሳሌ አሳብ ጋር የሚጋጭ ይመስላል (ማቴ.20፡1-16)::

4. በቤተሰብ ብዛት

በአንዳንድ ቦታዎች ቤተክርስቲያን በአገልጋዩ የቤተሰብ ብዛት ላይ በመመርኮዝ ቀለብ ትሰፍራለች። በዚህ መሥፈርት መሠረት አንድ አገልጋይ ዛሬ ቢጠራና ብዙ ቤተሰብ ካለው ለረዥም ዓመታት ካገለገለ ግን ልጆች ከሌሉት አገልጋይ የበለጠ ቀለብ ያገኛል። ብዙ ቤተሰብ ያለው ቤተሰቡን ለማስተዳደር ብዙ ገንዘብ ስለሚያስፈልገው የተሻለ ቀለብ ይሰጣዋል። በዚህ መመዘኛ ውስጥ ያለእግዚአብሔር ጥሪ በስተቀር ሌሎች መስፈርቶች ቦታ የላቸውም።

5. እንደ አካባቢው ሁኔታ

አገልጋይ ሊከፈለው የሚገባው ቋሚ የሆነ መስፈርት የለም የሚሉ ወገኖች ደግሞ አገልጋይ እንደ አካባቢው ሁኔታ ለኑሮው የሚበቃ ቀለብ ሊሰጠው ይገባል ይላሉ። በአንድ በማዕከላዊነት በምትመራ ቤተእምነት ውስጥ ተመሳሳይ መመዘኛ (ለምሳሌ የትምህርት ደረጃ) ያላቸው አገልጋዮች የተለያየ ቦታ ስለሚያገለግሉ የተለያየ ቀለብ ይሰጣቸዋል። አንድ ተመሳሳይ የመጀመሪያ ድግሪ ያለውና በአዲስ አበባ ከተማ የሚያገለግል አገልጋይ ተመሳሳይ የትምህርት ደረጃ ኖሮት ሩቅ ቦታ ገጠር ከሚያገለግለው አገልጋይ የተሻለ ደመወዝ ያገኛል። ምክንያቱም አዲስ አበባ ከተማ የኑሮ ውድነት ስላለ አገልጋዮች በትንሽ ደመወዝ መኖር አይችሉም።

እዚህ ላይ የሥነምግባር ጥያቄ መጠየቅ ተገቢ ነው። በዓለማዊ ድርጅት(በአንድ ድርጅት ለአንድ በአንድ ተመሣሣይ ሥራ) የተለያዩ የደመወዝ አከፋፈል ስኬሎች አይኖሩም። ተመሳሳይ ደረጃ ላይ የሚገኙ ሠራተኞች የትም ቢያገለግሉ ደመወዛቸው እኩል ነው። እንዲያውም ከከተማ ርቀው ያሉ ሠራተኞች አበል ይታሰብላቸዋል። በቤተክርስቲያን

ውስጥ ግን አንድ ሰው ከአዲስ አበባ እየራቀ በሄደ ቁጥር ደመወዙ እየቀነሰ ይሄዳል።

ለአገልጋይ ቀለቡ እንደ አካባቢው ሁኔታ ይከፈል የሚለው አሳብ የሚሠራው እያንዳንዱ አጥቢያ ቤተክርስቲያን ራስ አገዝ ከሆነ ብቻ ነው። በዚህ ሁኔታ ማዕከላዊነት ስለማይኖር እያንዳንዱ አጥቢያ በፈለገበት ሁኔታ ለአገልጋዩ ቀለብ መስፈር ይችላል። በአካባቢው ሁኔታ አንድን ሰው ሊያኖር የሚችል ቀለብ ይሰጣዋል።

በአጠቃላይ አሳብ ለአገልጋይ ቀለብ መስጠት የእግዚአብሔር ቃል የሚደግፈው ተግባር ነው። ስለዚህ አንድ አገልጋይ የተጠራበትን አገልግሎት በሚገባ እንዲያገለግል የትምህርት ደረጃውን የሚመጥን፣ ቤተሰቦቹን ማስተዳደር የሚችልበት፣ የአገልግሎት ዘመኑንና ፍሬውን ግንዛቤ ውስጥ ያስገባ ቀለብ ሊሰጠው ይገባል። አገልጋይ በራሱ ቀለቡን ባይጠስን የተሻለ ነው። አገልጋይ ሙሉ ጊዜውን እያገለገለ በትርፍ ጊዜው ሠርቶ ገቢ ማግኘት የሚችልበት ሁኔታ ካለ ያለጥገኝነት ለማገልገል ተመራጭነት አለው። ከቤተክርስቲያን ቀለብ ቢኖርም ባይኖርም አገልግሎቱ ዘላቂነት ሊኖረው ይችላል።

2. ሰማያዊ ብድራት

እግዚአብሔር እርሱን በታማኝነት ላገለገሉ አገልጋዮች የሚገባቸውን ብድራት ይሰጣል። የሰው ዋጋው በእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ዳዊት እግዚአብሔርን *"አንተ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ፍዳውን ትሰጣለህና"* (መዝ.62:12) በማለት እግዚአብሔር ጻድቅ ዳኛና ለሁሉም የሚገባውን ብድራት እንደ ሥራው መጠንና ዓይነት እንደሚሰጥ ይናገራል። የእያንዳንዱ ሰው ሥራ እንደሚለያይ ብድራቱም የተለያየ ነው። እግዚአብሔር አንዳንዱን ብድራት በዚህ ምድር ላይ ሲሰጥ ሌሎችን ደግሞ በመንግሥተ ሰማያት ይሰጣል። ጌታ ኢየሱስ ስለስሙ መከራ ስለሚቀበሉ ሰዎች *"ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነው"* (ማቴ.5:12) በማለት ሲናገር ስለደረሰባቸው መከራ ዋጋ የሚቀበሉት በእግዚአብሔር መንግሥት እንደሆነ መግለጡ ነበር።

በሰማይ ብድራት ወይም ሽልማት የሚጠብቃቸው አገልጋዮች እነማን ናቸው? ይህ እጅግ ከባድ ጥያቄ ቢሆንም መጠየቅ ያለበትና እያንዳንዱ አገልጋይ መልሱን ከእግዚአብሔር ቃል ሊፈልግለት የሚገባ ጥያቄ መሆኑ አያከራክርም። ሁሉም አገልጋዮች ከእግዚአብሔር ዘንድ ብድራት አያገኙም። ሐዋርያው ጳውሎስ ሁሉም አገልጋይ በመባል የሚያገለግል ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ ብድራት እንደማይቀበል ተናግሯል። ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በጻፈው መልዕክቱ በ(1ቆሮ.3:10-15) ላይ ተናግሯል።

ማንም አገልጋይ እግዚአብሔርን በሚያገለግልበት ወቅት እንዴት እንደሚያገለግል በጥንቃቄ ሊያጤነው ይገባል። የአገልጋይ የአገልግሎት ጥራት የሚለካው በሰዎች ሳይሆን በእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር አገልጋዮች እንዴት እንዳገለገሉ ብቻ ሳይሆን በምን ዓላማ እንዳገለገሉም ስለሚያውቅ ትክክለኛ ግምገማ ይሰጣል። አንድ ቀን የእያንዳንዱ

አገልጋይ አገልግሎት ይገለጣል። የእያንዳንዱ አገልጋይ የአገልግሎት ጥራት የሚታወቀው አገልግሎቱ በእሳት ተፈትኖ ሲያልፍ ነው።

ሰዎች ስለአገልጋዮች አገልግሎት የተለያየ አስተያየት ሊሰጡ ይችላሉ። አንዳንዱ አስተያየት ጥሩ ሲሆን ሌላው ደግሞ መጥፎ ነው። የአገልግሎት ጥራት መለኪያው በሰዎች መወደስ ወይም መኮነን ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት ተፈትኖ ማለፉ ላይ ነው። በእግዚአብሔር ፊት አገልግሎታቸው ተቀባይነት የሚያገኝላቸው አገልጋዮች በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ምሪት በዚህ ዓለም የእግዚአብሔርን አሳብና ፈቃድ በማወቅ እንደ ቃሉ ያገለገሉ ናቸው። እነዚህ አገልጋዮች በሰዎች ዘንድ ዝናቸው ባይናኝም እግዚአብሔር እንደ ታማኝ ባሪያዎቹ ያውቃቸዋል። የሠሩትም ሥራ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስለተሠራ ማለትም የሰው ሥራ ባለመሆኑ በእሳት ተፈትኖ ለማለፍ ብቃት አለው።

በራሳቸው ጥበብና ዕውቀት የእግዚአብሔርን ሥራ የሚሠሩና ለሰዎች የሚጥም ተረት በማቅረብ በሰዎች ዘንድ ዝናን ያተረፉ፣ ክርስቶስን ሳይሆን ራሳቸውን የሚሰብኩ፣ በወንጌል ስም የግል ጥቅማቸውን የሚያሳድዱና የራሳቸውን የክብር ሐውልት የሚገነቡ አገልጋዮች አገልግሎታቸው በእሳት ይቃጠላል። አገልግሎታቸው በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ አያስገኝላቸውም። ለራሳቸው የሚፈልጉትን ብድራት በዚሁ ምድር ላይ አግኝተዋል። ለእግዚአብሔር ስላልሠሩ ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም ለራሳቸው ስለሠሩ ከእርሱ ዘንድ ምንም ብድራት አያገኙም። ይህ የሰዎች አገልግሎት በእግዚአብሔር ፊት እስኪደኝ ድረስ የአንዳንን አገልግሎት ጥሩ ነው፣ የሌላውን ደግሞ ጥሩ አይደለም ብለን እንዳንናገር ያሳስበናል። አንዳንድ ጊዜ አገልጋዮች ለግል ጥቅማቸው ብለው የወንጌል አገልጋይ በመሆን ሚኒስትሪ ወይም ቤተክርስቲያን ሊከፍቱ ይችላሉ። ሰዎች አገልግሎታቸውን ሲያዩ ወርቅ መስሎአቸው ሊታይ ይችላል። በእግዚአብሔር ዓይን ግን ሲታይ በወርቅ የተለበደ ገለባ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ውጩን ብቻ በማየት አቤት! የእገሌ አገልግሎት ማለት መልካም አይደለም (1ቆሮ.4:5)።

እንግዲህ አገልጋዮች አገልግሎታቸው በመጨረሻው ቀን ከንቱ እንዳይሆንባቸው ዛሬ በምን ዓላማና እንዴት እያገለገሉ እንደሆነ ራሳቸውን መፈተሽ መልካም ነው። ብዙ ደክሞ ዋጋ ቢስ ከመሆን ከተሳሳተ ዓላመና አሠራር በቶሎ መመለስ ብልህነት ነው። የእግዚአብሔር አገልጋዮች ምንም ያህል መንፈሳዊ ሥራ የሚያሠራቸው የሚመስላቸው ችሎታና ዕውቀት ቢኖራቸው የእግዚአብሔር ሥራ የሚሠራው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መሆኑን በመረዳት በእግዚአብሔር ላይ በመደገፍ እርሱ በሚሰጠው ኃይል ማገልገል ይገባቸዋል። አገልጋዮች በመሰላቸው መንገድ በራሳቸው ችሎታ ብቻ ከማያገለግሉት "ብዙ" አገልግሎት ይልቅ በእግዚአብሔር ላይ በመታመን የሚሠሩት ትንሽ ነገር ዋጋ አለው።

በተጨማሪም አገልጋዮች እግዚአብሔርን ሲያገለግሉ ለእግዚአብሔር ክብር እንጂ ለራሳቸው ስውር ዓላማ ማገልገል የለባቸውም። እግዚአብሔር በአንደበት የሚነገረውን ሳይሆን በልብ ውስጥ ያለውን ዓላማ ስለሚያውቅ የአገልጋዮች የልብ ዓላማ ከግለኝነት የነጻ

መሆን አለበት። ለእግዚአብሔር ክብርን የማይሰጥ ማንኛውም አገልግሎት ይቃጠላል። አገልጋዮች ራሳቸውን ሲያገለግሉ ቆይተው እግዚአብሔርን እንዳገለገሉ በማስመሰል ከእርሱ ብድራት መጠበቅ እግዚአብሔርን እንደ ሰዎች ለማሞኘት መሞከር ነው። ይህ ደግሞ የማያዛልቅ ጥረት ነው። እንግዲህ በእግዚአብሔር ዘንድ ለምናገለግለው አገልግሎት ብድራት ለማግኘት መንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍና ለእግዚአብሔር ክብር እየሰጠን ማገልገል ይገባናል።

የእግዚአብሔር አገልጋዮች በዚህ ዓለም ለሚያገለግሉት አገልግሎት በሰማይ ብድራት እንደሚያገኙ ተስፋ መኖሩ ለዛሬው አገልግሎታቸው ምን ፋይዳ ይኖረዋል? በምዕራቡ የአገራችን ክፍል *ካገኙት ይልቅ ተስፋ የሚያደርጉት ነገር ይበልጣል* የሚባል አባባል አለ። ይህ ማለት በእጅ የገባ ነገር ምን ያህል እንደሆነ መተመን ይቻላል፤ ነገር ግን ተስፋ የሚደረግ ነገር በእጅ ከገባው እንደሚበልጥ ይታመናል። በአዕምሮም የሚጠበቅ ነገር መኖሩ ተስፋ ተቀባዩ አንድ ቀን ተስፋውን እንደሚያገኝ በማሰብ ወደ ተስፋው ፍጻሜ የሚያደርሰውን ተግባር ያከናውናል የሚል መልዕክት አለው።

አንድ የእግዚአብሔር አገልጋይ እግዚአብሔርን በማገልገል የሚገኘውን ብድራት በሚገባ ከተረዳ እግዚአብሔርን ማገልገል ከማንኛውም ሥራ የበለጠ ክብር ያለው መሆኑን በመረዳት በአገልግሎቱ ይጸናል። እግዚአብሔርን ማገልገል የሚያስከፍለውንም ማንኛውንም ዓይነት መስዋዕትነት ለመክፈል የቆረጠ ልብ ይኖረዋል። ሙሴ እግዚአብሔርን ለማገልገል የወሰነው እግዚአብሔርን ማገልገል የሚያስገኘውን ብድራት በሚገባ ስለተገነዘበ ነበር።

> *ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ፤ ከግብጽ ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እንዲሆን አስቦአልና ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ፤ ብድራቱን ትኩር ብሎ ተመልክቶአልና* (ዕብ.11፡24-26)።

ሙሴ በግብጽ ቤተመንግሥት ቢኖር የሚያገኘውን ዋጋና ከእግዚአብሔር ሕብዝ ጋር ዕድል ፋንታውን ቢያደርግ የሚያገኘውን ብድራት በሚገባ ያወዳደረ ሰው ነው። በግብጽ ቤተመንግሥት ውስጥ ቢኖር የንጉሥ የልጅ ልጅ ይባላል፤ በዚህም ክብርና ትልቅ ማህበራዊ ደረጃን ያገኛል። የግብጽንም ባለጠግነት ለራሱ ምቾት መጠቀም ይችላል። ራሱን ለማስደሰት ማድረግ የሚፈልገውን ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ዕድል ያገኛል። ሙሴ ከእነዚህ ነገሮች ይልቅ ስለክርስቶስ መነቀፍን መረጠ። በቤተመንግሥት ሆኖ በሰዎች ዘንድ ክብር ከማግኘት ይልቅ ስለክርስቶስ መነቀፍ ትልቅ ክብር እንደሆነ ተረዳ። በግብጽ ምድር ከሚገኘው ደስታ ይልቅ ደግሞ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን፣ በምድረ በዳ መንከራተትን መረጠ። በሙሴ እይታ በግብጽ የሚገኘው ደስታ ኃጢአትና ጊዜያዊ ነው። እርሱ ግን የመረጠው ከጊዜያዊ ደስታ ይልቅ ዘላለማዊውን ደስታ ነበር። ሙሴ እንዲህ ዓይነት

ውሳኔ እንዲወስን የረዳው እግዚአብሔርን ማገልገል ያለውን ብድራት ትኩር ብሎ መመልከቱ ነበር። ይህን ውሳኔ ከወሰነ በኋላ ሙሴ ተመልሶ የግብጽን ምድር አልተመኘም።

አገልጋዮች በመንግሥተ ሰማያት የሚጠብቃቸውን ብድራት ትኩር ብለው ማየት ከቻሉ ለዓለማዊ ነገር አይንበረከኩም። ብዙ አገልጋዮች በአገልግሎት ከሚገጥማቸው አንዳንድ ተግዳሮቶች የተነሳ ዕድል ቢያገኙ እግዚአብሔርን ማገልገል ትተው ዓለማዊ ሥራ ቢሠሩ ይመርጣሉ። ከሙሴ ሕይወት ግን ዕድሉም ቢሰጥ እግዚአብሔርን ማገልገል ከማንኛውም ዓይነት ሥራ የተሻለ ዘላቂ ብድራት እንዳለው እንማራለን። ለአገልጋዮች በእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ብድራት በሚገባ ቢገባን ዓለምን ንቀን ለእግዚአብሔር ቀንና ሌሊት እንድንተጋ የሚያደርገን ነው።

እግዚአብሔርን በማገልገል ሩጫቸውን የጨረሱ አገልጋዮችም ይህ ብድራት በእርግጥ እንደሚጠብቃቸው ተስፋ በማድረግ ይናፍቃሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ እስር ቤት ውስጥ ሆኖ ሞትን በሚጠባበቅበት ወቅት ይታየው የነበረው የሞት ስቃይ ሳይሆን ከሞት ወዲያ የሚጠብቀው የጽድቅ አክሊል ነበር።

> *በመሥዋዕት እንደሚደረግ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና የምሄድበትም ጊዜ ደርሶአል። መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፣ ሩጫውን ጨርሻአለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል* (2ጢሞ 4፡6-8)።

ጳውሎስ ሊቀበል ያለውን ብድራት በማሰብ በተስፋ የተሞላ ነበር። ምድራዊ ሕይወቱ ለወንጌል መስዋዕት በመሆን የሚያልፍ መሆኑን ተቀብሏል። ወደ ሕይወቱ ማጠቃለያ ምዕራፍ ላይ ከመድረሱም በፊት ቢሆን ጳውሎስ ከጌታ ጋር መሆንን ይናፍቅ ነበር (ፊልጵ 1፡21-23)። ጳውሎስን ሞት አያስፈራውም ነበር። ወደ ጌታ ሲሄድ የሚጠብቀው ሽልማት መሆኑን ተረድቷል።

የእግዚአብሔር አገልጋይ ጌታን እንደሚገባ በሚያገለግልበት ወቅት ሞት አያስፈራውም። ለወንጌል ዋጋ እየከፈለ ያገለግላል ምክንያቱም እርሱን የሚጠብቀው ብድራት ትልቅ እንደሆነ ያውቃል። አገልጋይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሊያገኝ ያለው ብድራት በምድር ላይ እግዚአብሔርን ያለምንም ፍርሃት እንዲያገለግል ብርታት ይሆነዋል። ሊመጣ ያለውን ብድራት በማሰብ ለወንጌል አገልግሎት እንደ ጌታ ፈቃድ ዋጋ ይከፍላል።

እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ ሲመጣ ለእያንዳንዱ አገልጋይ የሚገባውን ብድራት ይሰጣል። እያንዳንዱ አገልጋይ ሕይወቱን ለጌታ ምን ያህል በመስጠት እግዚአብሔር በውስጡ ሆኖ ሥራውን እንዲፈጽም እንደፈቀደ ያን ቀን ይታወቃል። ጌታ ኢየሱስ "እነሆ በቶሎ እመጣለሁ፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ" (ራእይ 22፡12) በማለት የተናገረውን በማሰብ በአገልግሎታችን እንትጋ!!

Bibliography

Flynn, Lesie B. *19 Gifts of the Spirit: Which do you have? Are you using them?* Wheaton, IL: Victor Books, 1980.

Mosley, Ernest E. *Priorities in Ministry.* Nashville, Ten: Convention Press, 1978.

Owen, W. Stuart. *The Ministry We Need.* London, England: Grace Publications Trust, 1997.

Turnbull, Ralpha G. *A Minister's Obstacles.* Westwood, NJ: Fleming H. Revell Company, MCMXLVI.